

villingsloven 1922—23 kan antages at ville medføre, vil kunne afholdes deraf“, altsaa af det Overskud, som Ministeren skaffer gennem disse Skattelove. I 1922 sagde Ministeren: „Første Kvartal“ — af Finansaaret 1922—23 — „har givet et Overskud paa 27 Mill. Kr.“ Altsaa, vi kan ikke danne os noget bestemt Billede, men det tegner godt. Aaret gav — et Underskud paa 60 Mill. Kr.! I Aar erklærer Finansministeren, at der er Balance i de første 5 Maaneder, i Fjor var der et Overskud paa 27 Mill. Kr. paa første Kvartal. Jeg tror, at Venstres Ordfører maa revidere sin Opfattelse; det lyse Haab om Balance i indeværende Aar, mon han ikke maa til at revidere det ganske betydeligt, hvis da ellers Finansministeren giver rigtige Oplysninger, hvad han selvfølgelig gør? Videre sagde Ministeren i 1922: „Der maa vedblive af al Kraft arbejdes paa Nedsættelse af Udgifterne for at kunne sikre Balancen og derefter i Fremtiden naa frem til en Nedsættelse af Skatterne“. Det var i Fjor, Finansministeren naaede til, at nu skulde Skatterne nedsættes, nu var der Balance, den skulde sikres, og senere skulde vi naa til Nedsættelse af Skatterne. Men hvad sagde Finansministeren i Aar? Ministeren sagde ikke et Ord om Sikkerhed for Balancen, omhyggeligt vogtede Ministeren sig for det, fordi Ordene kunde fange. Ministeren talte om, at man maatte vide, at man ikke skulde være Sortseer, at der var dog et Lyspunkt, nemlig Stigningen af de indirekte Skatter, ellers saa han ret pessimistisk paa Stillingen i Aar.

Det er den Udvikling, som har fundet Sted i disse 3 Aar, som den viser sig her. Hvis nu Ministeren vil komme og sige: Vi satte os det Maal, da vi kom til Styret i 1920, at skaffe Orden i de finansielle Forhold, først og fremmest Balance; det er ikke lykkedes os i de 4 Aar, og der er ingen Udsigt til Balance i det Aar, der kommer — ja, saa havde han sagt, hvad det Materiale, han har forelagt os, siger. Det er nemlig saaledes, at jeg vover at sige, at naar nu den højtærede Finansminister kommer herop, vil han ikke sige: Der er Udsigt til Balance i 1924—25. Det tror jeg ikke, Finansministeren vil sige, thi vil han det, maa han møde med Tal, der modsiger det, som Ministeren har forelagt. Der kan ske det uforudsete, men saaledes som Forholdene ligger, er der ikke Udsigt til Balance.

Naar jeg nævner dette, er det ikke hoverende; thi det ikke at have Balance er en alvorlig Sag, det rammer ogsaa mig, det rammer os alle. Det er ikke saadan, at

vi kan pege Fingre ad et ministerielt Skib, der sejler under ugunstige Forhold, nej, vi er med om Bord. Det er derfor en meget alvorlig Situation, vi er inde i, for os alle sammen, dette, at det ikke har været muligt og heller ikke er muligt i Øjeblikket at skaffe Balance. Det maa vi alle erkende er en Vanskelighed, og den maa vi ikke underkende, der maa foretages noget for, at vi kan faa Balance tilvejebragt.

Her vil jeg gerne sige, at jeg vil ikke staa op, som Venstres Ordfører sagde, vi havde gjort, og erklære, at vi har et elendigt Finansstyre og en Mand, der mangler finansiell Indsigt i, Spidsen for Finansstyret. Jeg vil sige til den ærede Ordfører: Jeg ved ikke, hvor Folk har sagt det. Men læs Beretningerne fra Valgene i 1920 igennem! Da var der en Mand, der hed Brandes, hvem dette blev sagt om, der blev sagt, at det var elendigt, han havde styret, han havde ingen finansiell Forstaaelse, ingen finansiell Indsigt. Jeg vil sige om disse to Mænd, den nuværende og den foregaaende Finansminister — de staar mig maaske i politisk Grundopfattelse lige nær eller lige fjernt —, at det ikke er finansiell Indsigt, der mangler dem, men i Dag vil sikkert alle erkende, ogsaa Venstre, at det var ikke klogt af Venstre at sige, at Brandes manglede finansiell Indsigt, thi det bliver aldeles fordømmende for den nuværende Finansminister. Der er ikke et Punkt, man kan pege paa, hvor hans Indsigt var bedre i de Taler, han holdt i Perioden 1913—20, ikke et Sted, hvor det kan siges, at her var han den klogeste. Det viser sig ved alle de — direkte og indirekte — Skattelove og alle de Statslaan, der kom. Det var Venstres Ordfører i Kampen mod de indirekte Skatter, den højtærede nuværende Finansminister, der fremtvang, at de indirekte Skatter blev saa store, som de blev.

Ogsaa jeg vil sige i nogen Grad som Venstres ærede Ordfører, at de 3 Aar, der er gaaet, har været 3 vanskelige Aar. Ja, det har de, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at da Landbrugsministeren i Søndags var ude til et Møde, sagde han: Vi manglede desværre i de 7 gyldne Aar fra 1913 til 1920 en Josef til at samle i Lade, saa at der kunde være noget til de magre Aar. Det er værd at mindes nu, da der er gaaet 3 Aar, at den Gang var det de 7 Aar; der nu kaldes gyldne, som var de magre, nej, nu skulde de 7 fede Aar komme, naar blot vi fik nye kraftige Mænd til Styret, saa skulde de gyldne Aar komme. Hvor var saa Josef? Det var i hvert Fald ikke den